

UFO-KONTAKT

Nr 1, 1993

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

TRELLEBORGENES UKENDTE FORTID

Preben Hansson.

Innehåll:

Till våra läsare!.....s. 3
Trelleborg - en forntidsgåta.....s. 4 - 9
En strategi för fred på Jorden.....s. 10 - 12
Det förutsagda påvemordet 1978.....s. 13 - 17
Den farliga jättekometen.....s. 18 - 20
MJ-12-gruppens skumma agerande..... s. 21 - 23
Makt, pengar och våld..... s. 24 - 26
Vårt programs 27

Omslagsbilden: Den märklige danska forntidslämningen Trelleborg, fotograferad från ett sportflygplan av Preben Hansson.

TILL VÅRA LÄSARE !

Eftersom denna tidskrift är unik i Sverige på grund av dess innehåll, bör den få leva. Om så sker, kan den bli en raritet. För att engagera läsarna har redaktören valt ett fränt språk, som vi andra inte är vana vid, men han vill bara få oss att vakna och tänka efter själva. Sune Hjorth har studerat olika språk i många år, och med sin förmåga att finna och till allmänheten förmedla ett unikt informationsmaterial, rörande såväl forntidshistorien som nutiden, kan han bidra till upplysning om hur makthavarna har manipulerat folket, bl a genom mörkläggning och felaktig tolkning av det som vi idag kallar UFO. Sune Hjorths övertygelse om en utomjordisk närvaro på vår planet bygger på mycket starka indicier, och hans goda kontakter utomlands bidrar med de behövliga pusselbitarna för att vi ska kunna omtolka historien och nutidshändelserna på rätt sätt.

Med min personliga kännedom om Sune Hjorths utomordentliga möjligheter som en ypperlig skribent vädjar jag till Er, kära läsare, som ännu ej betalt för denna tidskrift: Fortsätt att prenumerera och följ med på denna äventyrliga färd i vår förljugna värld med dess falska kultreligiösa trosläror och politiska ideologier, där allt i realiteten tycks gå ut på makt- och rikedomprivilegier åt ett fåtal, och där sanningen om sådant som andliga världar, nya dimensioner och utomjordisk närvaro undertrycks! Det är alltså Du, kära läsare, som avgör denna tidskrifts framtid, och Du kan positivt bidra till den på två sätt: genom Ditt ekonomiska stöd och genom att värva andra för vår tidskrift och dess för ganska många människor chockerande idéer. Som idéspredare bör Du dock tänka på att det är lätt att sår människor med fastlåsta trosuppfattningar och därför iakta en viss försiktighet. Även om sanningarnas sår läka till skillnad från osanningarnas!

KRISTER GRAFSTRÖM
sekr. i Sveriges UFO-förbund

SUFO inbjuder till årsmöte måndagen den 22 februari 1993 i Sundsvall. Anmälan om deltagande senast den 15 februari till Sune Hjorth, tel. 060-113324. Lokal meddelas senare. Välkommen!

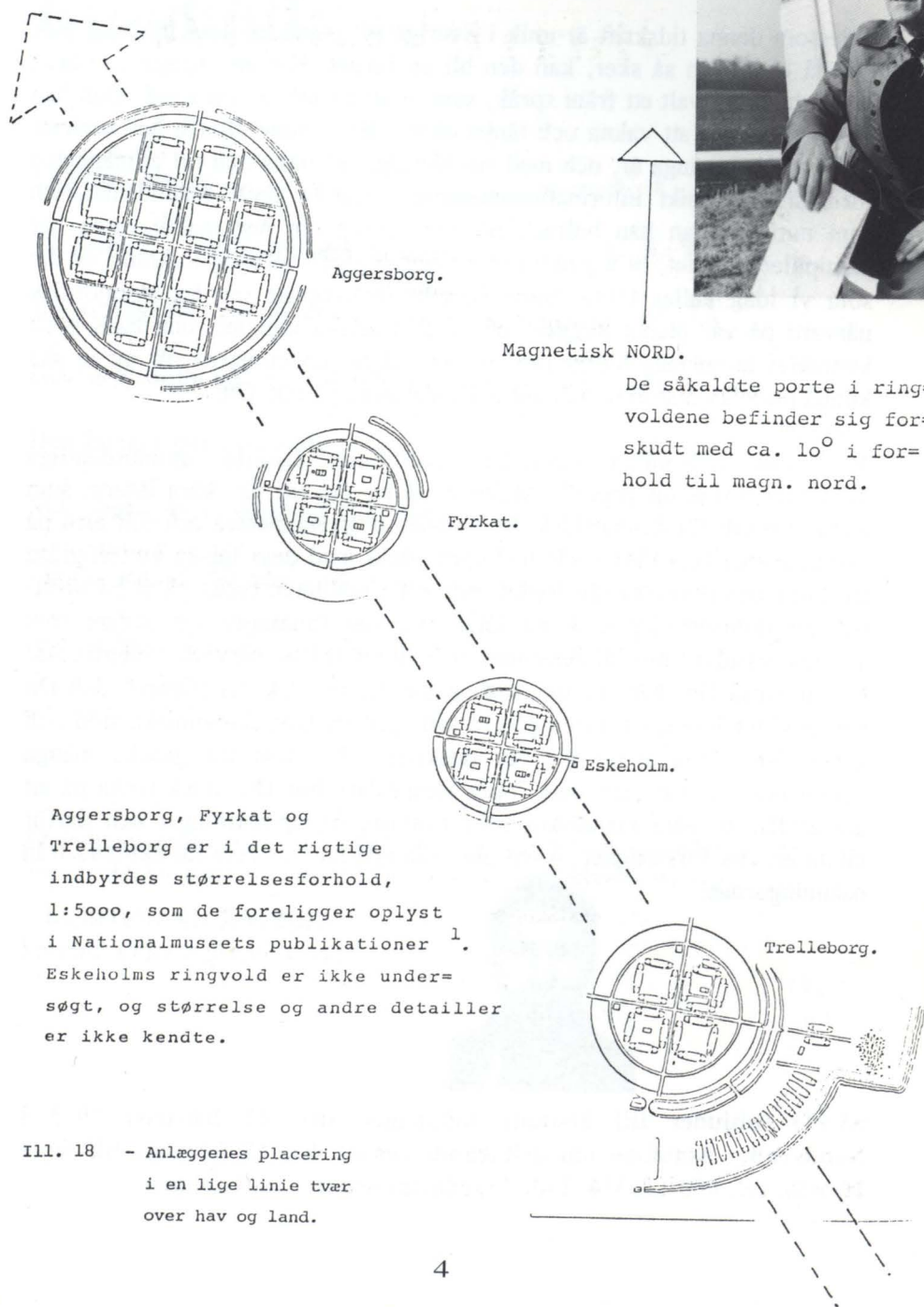

TRELLEBORG - EN FORNTIDSGÅTA

Att rymdfarande människor från vida högre utvecklade främmande världar även i det förgångna besökt vår Jord och t o m varit fast etablerade här, det framgår inte bara av de detaljerade historiska informationer, som Eduard Meier fått av sina utomjordiska vänner, utan också av annat material. Redan de bevarade berättelserna från Jordens alla hörn om mäktiga "gudar" med fantastiska himmelsvagnar och med som övermänskliga uppfattade förmågor är indicier så starka, som man någonsin kan begära. Härtill kommer så allt det som man på goda grunder måste beteckna som direkta spår av utomjordingarnas verksamhet, eftersom någon annan plausibel förklaring inte existerar.

Vi kan ta de gigantiska stenkonstruktionerna till exempel, pyramiderna, statyerna på Påskön, inkafolkets murar, de långa stenarna i Bretagne, Stonehenge i England eller de hundratals ton vägande grundstenarna till templet i Baalbek i Libanon, konstruktioner som knappast kunnat komma till stånd, om inte en avancerad, gravitationskontrollerande teknologi hade kommit till användning. Men det finns också andra gåtfulla anläggningar, som tyder på att utomjordingar varit deras upphovsmän, och en av dem är den intressanta danska fornlämningen Trelleborg på Själlands västkust i närheten av Slagelse.

Den här anläggningen består av en exakt cirkelrund jordvall, 136 m i diameter, 17 m bred och 6 m hög. Den inre plana ytan delas genom två korsande vägar i 4 kvadranter, och i varje kvadrant finns exakt samma geometriska mönster, bestående av 4 avhuggna ellipser, som bildar en fyrkant med varandra. Mönstren framgår av de gjutna stenfundamenten i stolphålen till för oss okända träkonstruktioner, och de korsande vägarna och är orienterade i nord-sydlig respektive öst-västlig riktning, fast med 10 graders förskjutning medsols.

Utanför den sydöstra kvadranten, på dubbla radiens, dvs 136 meters avstånd från anläggningens mitt, finns ännu en en bågformad vall och innanför den 13 avhuggna ellipser, bågformigt grupperade i riktning mot centrum. Ytterligare två ellipser, orienterade mot centrum, har placerats på ömse sidor om den öst-västliga korsande vägens förlängning. Den mittersta av de 13 ellipserna har en riktning av 325 grader mot nordväst och bildar alltså en vinkel på 35 grader med den nord-sydliga meridianen.

Den danske arkeologen Poul Nörlund, som ledde utgrävningen av denna gåtfulla fornlämning, skriver mycket träffande: "Trelleborg-anläggningen är alltför klar och regelbunden för att vara uttänkt av våra nordiska förfäder, för vilka en sådan planmässighet, efter allt vad vi vet om dem, låg ganska fjärran." Och på ett annat ställe skriver han: "Den är inte bara byggd med en fullkomligt sensationell precision, utan också med en rutin, som tyder på att den inte är den första i sitt slag, som dessa människor har byggt." Icke desto mindre har senare arkeologer envisats med att vilja förlägga anläggningens tillkomst till vikingatiden, närmare bestämt till 900-talet. Det skulle röra sig om något slag av befästning, och man tror att dess syfte skulle vara "att stärka Harald Blåtands makt gentemot hans rivaler"! Den förklaringen borde inte ens tillfredsställa dess upphovsman. Det har förvisso byggts många borgar här i världen, men veterligen ingen, vars rester ser ut på detta sätt. Att den möjligen kan ha påträffats av vikingar och använts som ett härläger av dem bevisar ju inte på minsta sätt, att den skulle ha planerats och konstruerats av dem.

Dödsstöten åt den här förflugna vikingateorin gavs väl egentligen redan för mer än 7 år sedan av den danske amatörforskaren, glasmästaren och sportflygaren **Preben Hansson**, som i sin bok "Trelleborgenes ukendte fortid" (1985) redogör för sin fantastiska upptäckt. En sommarmorgon år 1982 startade Preben sitt enmotoriga plan för en liten flygtur från hemstaden Korsör, och färden gick över fornlämningen Trelleborg. De 13 tydliga konturerna av de i sydost bågformigt grupperade ellipserna, med längdaxlarna riktade exakt mot den cirkelrunda vallens mittpunkt, fick honom att tänka på en nordvästvänd parabol-antenn eller radarskärm av precis det slag som man kan se på alla större flygplatser för att göra flygnavigationen säkrare. Han fick så en impuls att ställa in autopiloten på en kurs 325 grader åt nordväst och flög ut över sundet Stora Bält.

1. Aggersborg/Lunneta ved Løgstør.
2. Fyrkat ved Hobro.
3. Eskeholm/Rethre ved Samsø.
4. Trelleborg mellem Korsør og Slagelse.
5. Schleswig.
6. Oldenburg/Hochburg/Hedeby.
7. Storcircellinien langs Delphi/Grækenland og Aggersborg/Danmark.

Ill. 34 - Anlæggenes placering langs storcircellinien.

Efter 67 kilometers flygning väntar honom en liten överraskning. När han befinner sig över den lilla ön Eskeholm i Stavnsfjorden vid den större ön Samsö, tycker han sig där nere på marken kunna urskilja en cirkelbåge med samma krökning som den cirkelrunda vallen vid Trelleborg, kanske resterna av en liknande anläggning! Efter ytterligare 99,5 kilometers flygning med exakt samma kurs - 325 grader åt nordväst - kommer han så rätt på fornlämningen vid Fyrkat i Nordjylland, en anläggning med en cirkelrund vall och 16 kvadratisk placerade och efter de 4 väderstrecken orienterade avhuggna ellipser, precis som vid Trelleborg! Han fortsätter flygningen med samma kurs, och vad får han till sin förvåning se efter 52 kilometer? Jo, fornlämningen Aggersborg vid Limfjorden i nordligaste Jylland, med samma kvadratisk grupperade och efter väderstrecken orienterade avhuggna ellipser som vid Fyrkat och Trelleborg. Den enda skillnaden är den, att den större cirkelrunda vallen vid Aggersborg rymmer 12 ellipser i varje kvadrant!

Upptäckten att ett flertal likartade fornlämningar med stor matematisk precision är placerade utefter samma, över 200 km långa linje får givetvis vikingateorin att framstå som ytterst orimlig. Om inte våra forntidsforskare så envist hade blundat för möjligheten att anläggningarna har uppförts av utomjordingar med sin avancerade teknologi och sina överlägsna kunskaper, så skulle de säkert inte ha framlagt den. Var finns bevisen för att de råbarkade vikingarna varit sådana bjässar i fråga om teknik och vetenskap? Men allt beror tydligen på vilka grundläggande antagande man gör eller låter bli att göra, och är man fördomsfull, så är man!

Den idérike och med mängder av sunt förnuft utrustade amatörforskaren Preben Hansson nöjde sig inte med sin värdefulla upptäckt under flygturen. Hemkommen satte han sig ner vid karta och jordglob och drog ut den här linjen från Aggersborg till Trelleborg vidare åt sydost, och vad fann han? Jo, han hamnade i hjärtat av Grekland, i orakelstaden Delfi, där guden Apollon lär ha haft sitt residens! Det sades om den här "Ijuguden", att "han visste allt om Kosmos" och om "hur man frigör sig från materiens grepp". En gång om året - från november till februari - reste Apollon till hyperboréernas land långt uppe norr, "där ingen sjukdom fanns och där människorna förblev evigt unga"!

I ett samtal med Semjases far Ptaah, befälhavaren för den plejadiska rymdflottan i närheten av Jorden, år 1975 fick Eduard Meier veta, att "det gröna landet" eller "ungdomens land", som grekerna kallade Hyperboréas, för mer än 10.000 år sedan låg där Grönland nu ligger och att det hade ett underbart klimat med palmer och andra tropiska växter. Den genomsnittliga årstemperaturen i landet låg på 24,7 grader Celsius, och den sjönk inte ens under den något "kallare" årstiden under 21,9 grader! Det rådde med andra ord en ständig sommar, och man kunde året runt njuta av apelsiner och andra härliga frukter.

Tyvärr drabbades Jorden år 8104 före vår tideräkning av en kosmisk katastrof, som förorsakades av en i solsystemets inre inträngande jättekomet. Den ledde inte bara till en förskjutning av Jordens rotationsaxel, varigenom det sköna landet Hyperboreas hamnade ett gott stycke från den nya nordpolen och nu går under namnet Florida, utan framkallade också den i Bibeln omtalade "syndafloden", då otaliga människor dränktes av framvällande vattenmassor. Enligt Semjase var det en "gud", dvs en utomjording, i Hyperboreas som lät bygga en "ark" år Noa, men den fylldes givetvis inte med ett par av världens alla djur, som den bibliska syndaflodsberättelsens författare har försökt att inbilla oss.

Vad det var för slags anläggning, som utomjordingarna byggde i Trelleborg, kan man väl bara spekulera om. Kanske var det både en parabolantenn utanför vallen och något där innanför som hade med strål-skeppens energiförsörjning att göra. När Preben Hansson visade det inre ellipsmönstret för en utländsk tekniker, utbrast denne: "Ja, men det är ju basmönstret till en Tesla-generator, som du har hittat!" Nikola Tesla var en genialisk uppfinnare från Kroatien, född 1856, som efter invandringen till USA bl a sysslade med trådlös överföring av elektrisk energi och byggde en märklig, tornliknande generator på Long Island i New York.

Lokaliseringen av baser och markstationer utefter den här nordvästliga linjen hade troligen i första hand rymdnavigatoriska orsaker. När man skall ut i rymden, så gäller det att utnyttja en viss lämplig korridor för utfarten utefter de geomagnetiska kraftlinjerna. Den av Preben Hansson upptäckta lokaliseringen av de märkliga anläggningarna efter en och samma nordvästliga linje var alltså ingen egendomlig tillfällighet utan något som kan ges en förnuftig förklaring.

SUNE HJORTH

EN STRATEGI FÖR FRED PÅ JORDEN

Enligt de av schweizaren Eduard Meier mottagna informationerna är Jorden inte den enda planeten i världsrymden som ställt till det för sig med krig och elände i stället för att bygga upp en fin och bra värld för alla dess invånare. Själviskhet, vinningslystnad och maktbegär har det funnits på andra håll i universum, även om kulturreligiös vansinnestros, fanatism och intolerans mot oliktankande kanske är något speciellt för jordmänniskan. Enbart maktbegäret har i några fall till och med lett till att tekniskt avancerade civilisationer sprängt sin egen planet eller andras planeter i småbitar. Men det lär också finnas lärorika exempel på hur man genom vettiga åtgärder kan lösa sådana här andliga och sociala underutvecklingsproblem och vrida utvecklingen rätt igen.

På en planet skall det t ex en gång ha rått liknande förhållanden som på Jorden. I olika länder hade man upprättat odemokratiska regimer med orättvisa fåtalsprivilegier. Många länder krigade mot varandra, mördade och förslavade, torterade och plundrade. Men så kom någon på idén att man skulle upprätta en internationell fredsstridsstyrka under ett multinationellt militärkommando, avsedd att sättas in mot alla slags krigisk aggression. Den byggdes upp på så sätt, att varje ansvarsmedvetet land på egen bekostnad ställde upp en väl beväpnad och övad kontingent av viss storlek till de gemensamma fredsstridskrafterna. Utbröt i något land ett inbördeskrig, eller angrep något land ett annat, då gick larmsignalen i det multinationella militärkommandot, och inom 24 timmar hade den internationella styrkan på ort och ställe gjort slut på det krigiska självsvåldet.

De nationella stridskrafterna reducerades i samband med denna reform till ett sådant minimum, att det räckte till för att slå tillbaka ett angrepp men inte för att börja ett anfallskrig med någon utsikt till framgång. På hela planeten uppgick numerären av stridsdugliga soldater i alla arméer sammanlagt till endast 3 miljoner man, och så småningom bestämdes, att vapen endast fick tillverkas för den gemensamma styrkan och för fritidsändamål. All privathandel med vapen var förbjuden, och vapen tillhörande privatpersoner med licens var registrerade i en centraldator och strängt kontrollerade.

Den här idén om en internationell fredsstridsstyrka, stegvis global nedrustning, förbud mot all privathandel med vapen och sträng vapenkontroll förefaller så självklart riktig och nödvändig, att man blir något förvånad över att den inte diskuterats mer på vår av maktgalenskap och krigiskt vanvett så ofta svårt drabbade planet. Det måste finnas flera samverkande orsaker till detta, både av inrikes- och utrikespolitisk natur.

En stark militärapparat kan av den ekonomiskt, politiskt, religiöst eller byråkratiskt härskande och privilegierade gruppen i samhället betraktas som ett instrument för att skydda den bestående ordningen, dvs de egna makt- eller rikedomsprivilegierna, mot alla försök att ändra på egendomsfördelningen, det politiska systemet eller statsreligionen med eller utan våld. Militärapparaten kan också betraktas som ett medel att skydda egna egendoms- och handelsintressen utomlands, inklusive kontroll över exploateringsbara energi- och råvarukällor på andra länders territorium, eller som ett medel att med våld utbreda egna kulturreligiösa trosläror. Tillverkning av militär utrustning i privatägda företag och försäljning av denna utrustning till staten, dvs skattebetalarna i det egna landet, och till hugade spekulanter utomlands är givetvis en stor profitkälla, som dessa producenter och handelsmän inte gärna vill gå miste om. De har därför ett ekonomiskt intresse av att få största möjliga avsättning för sina produkter, både genom att förstärka spänningar och konflikter med utländska "fiendeländer" och genom att utnyttja eller rentav uppamma hatfyllda motsättningar mellan befolkningsgrupper i andra länder.

Eftersom den härskande och privilegierade gruppen i samhället inte bara brukar anse sig ha ett egenintresse av att vidmakthålla en stark nationell krigsmakt utan också i stor utsträckning kontrollerar massmedia, är det kanske inte så underligt, att tanken på en global nedrustning, kontroll av vapenhandeln, upprättandet av en internationell fredsstridsstyrka och dess omedelbara insättande vid fall av militär aggression ännu inte har diskuterats på allvar i press, radio och TV. Ändå är det väl alldeles uppenbart, att åtminstone de breda folklagren i alla nationer skulle ha oerhört mycket att vinna på en sådan diskussion, eftersom de har ett starkt objektivt intresse av de nämnda åtgärdernas genomförande. Krigiskt våld drabbar ju alltid i första hand de vanliga medborgarna, som för några maktgalningars skull får hela sin tillvaro sönderslagen, om de ens kommer undan med livet i behåll. Man behöver ju bara tänka på de serbiska nationalisternas aggressiva vansinnesutbrott i det forna Jugoslavien till exempel. Här borde ju ett militärt ingripande av en internationell fredsstridsstyrka ha skett för länge sedan för att sätta angräparna på plats!

Upprättandet av en internationell fredsstridsstyrka på Jorden bör väl vara en uppgift för FN, som då självfallet skulle bestämma över dess insättande i fredsskapande syfte på uppkommande krigsskådeplatser. Att delegera sådana uppdrag till USA, som skedde i Kuvait-kriget i Mellanöstern, är mycket otillfredsställande. För det första åtog sig USA på eget initiativ detta uppdrag bara därför att deras oljeintressen var hotade, och för det andra avbröts aktionen för tidigt, innan den hade lett till diktatorn och krigsförbrytaren **Saddam Husseins** fall. Tydligt var det inte återställandet av respekten för de mänskliga och demokratiska rättigheterna, som var målsättningen, vilket det borde ha varit!

FN:s "humanitära" agerande i det forna Jugoslavien motsvarar heller inte på minsta sätt vad situationen länge har krävt, vilket tyvärr till stor del måste tillskrivas den oduglige generalsekreteraren, **Boutros Ghali**, som borde bytas ut med det snaraste. Det är ett utslag av en mycket falsk humanitet, om man nöjer sig med att under dagar utan serbisk beskjutning föra in livsmedel i Sarajevo, samtidigt som man inte vidtar några som helst militära åtgärder för att driva bort de serbiska angriparna från medlemsstaten Bosniens territorium utan t o m hindrar bosnierna från att effektivt försvara sig genom ett vapenembargo och i praktiken tillåter tillförsel av olja och militär utrustning till och från Serbien!

Underlåtenheten att göra FN till en aktivt fredsskapande organisation med egna militära medel till förfogande har redan åsamkat miljontals människor på Balkanhalvön väldiga förluster och lidanden genom de militärt välutrustade serbiska krigsgalningarnas "etniska rensningar" i Bosnien. Dessutom kan vi förvänta oss ett ytterligare ökat invandringstryck på bl a arbetslöshetens Sverige. Det är precis som om det hade uppstått en eldsvåda i en närliggande bebyggelse och ingen brandkår kommer och gör en utryckning!

Självfallet räcker det inte med en internationell fredsstridsstyrka för att göra världen fredlig och människovärdig. Det finns så många världsproblem att ta itu med: överbefolkningen, sammangyttringen av miljontals människor i storstäder, misshandeln av Moder Jord och dess miljö, de sociala orättvisorna, militarismen, den kulturreligiösa fanatismen och intoleransen etc. Men utomjordingarna har säkert alldeles rätt i att upprättandet av en internationell fredsstridsstyrka måste ingå i varje förnuftig strategi för att skapa fred på Jorden!

SUNE HJORTH

DET FÖRUTSAGDA PÅVEMORDET 1978

Våra rymdvänners förmåga att med hjälp av en otroligt avancerad apparatur avläsa tankar och föreställningar och se in i framtiden är lika svårbegriplig för oss jordmänniskor som deras förmåga att göra resor framåt och bakåt i tiden (eller kanske snarare i det tidlösa). Vid ett möte med rymdkvinnan **Semjase** den 20 oktober 1975 fick **Eduard Meier** själv tillfälle att ombord på hennes strålskepp på apparaturen avläsa en illa beryktad mans tankevibrationer, både från hans medvetna och hans undermedvetna, varvid det senare förutsåg ett kommande skeende!

Mannen var den katolske fascistdiktatorn **Francesco Franco**, från vars undermedvetna kunde utläsas vetskapen om hans egen förestående död, något som hans medvetna inte ägde kunskap om. Ändå kunde man på bildskärmen se denne man, som så grymt och hänsynslöst hade låtit avrätta många av sina politiska motståndare, darra och svettas av rädsla för döden! Meier, som nu visste, att den spanske statschefen skulle dö en månad senare, natten till den 20 november 1975, fick inte offentliggöra den kommande dödsdagen före detta datum, eftersom ett sådant omnämnande i förtid skulle kunna våldsamt förändra händelseutvecklingen. Däremot såg sig Meier oförhindrad att i ett brev adresserat till förläggaren Hans Jacob i Wetzikon avslöja både dödsdatumet och närmare detaljer i sjukdomsförloppet, under förutsättning att brevet inte öppnades av adressaten före den 20 november. Brevet, som i ett vittnes närvaro postades den 5 november, nådde inte adressaten förrän den 21 november, en fördröjning som av allt att döma hade arrangerats av Semjase och hennes folk!

Närmare tre år senare, på kvällen den 6 augusti 1978, fick Meier ta del av ännu en fantastisk förutsägelse. Samma kväll dog nämligen den man, som hade fungerat som påve under namnet **Paulus VI (Giovanni Battista Montini)**, och det förutsades nu, att han den 26 augusti skulle efterträdas av en kardinal vid namn **Albino Luciani**. Den nye påven, vars namn förutsades bli **Johannes Paulus I**, skulle på grund av sina folkvänliga drag och radikala reformplaner få dödliga fiender inom kardinalsjuntan och sent på kvällen den 28 september giftmördas! Han skulle efterträdas av en polack vid namn **Karol Wojtyla**, som skulle antaga namnet **Johannes Paulus II**!

Den här förutsägelsen av vilka personer, som i tur och ordning skulle efterträda Paulus VI och vilka påvenamn de skulle välja, besannades som bekant till fullo. Men mördades verkligen den 65-årige Albino Luciani? Enligt den engelske journalisten **David Yallop**, som efter tre års intensiv forskning år 1984 publicerade boken "In God's Name" ("I Guds namn" i den svenska översättningen samma år), finns det mycket starka indicier för att han verkligen blev mördad av en konspirativ grupp av höga prelater inom Vatikanen och toppfigurer inom maffian och den högerextremistiska frimurarlogen P2, som prelaterna hade ekonomiskt samröre med!

Bakgrunden till mordkomplotten var den katolska kyrkans oerhörda rikedomar, som dess prelater hade tillskansat sig genom ekonomisk exploatering av sina andligt förslavade församlingsfår eller genom ekonomisk brottslighet i samarbete med maffian och P2. Under Vatikanbankens chef, **Paul Marcinkus** från Chicago, hade denna bank (Istituto per le Opere di Religione) bl a hjälpt till med tvättning av maffiapengar från knarkklångning och andra skumma hanteringar genom illegala valutatransaktioner. En sådan transaktion skulle sätta Marcinkus och Vatikanbankens ekonomiske rådgivare, maffia- och P2-medlemmen **Michele Sindona**, i stånd att köpa ett stort italienskt företag med förfalskade obligationer som säkerhet!

Den här Sindona var en av vår tids värsta ekonomiska brottslingar, som i samarbete med den sicilianska maffian hade byggt upp ett finansimperium, bl a med hjälp av mutor och utpressning. Under hela sin karriär hade han haft god nytta av sina förbindelser med olika katolska dignitärer som t ex ärkebiskopen i Milano, den blivande påven Paulus VI, samt med den högerextremistiske supergangstern **Licio Gelli**, grundaren av frimurarlogen P2, Italiens hemliga regering. Nyttiga förbindelser hade också odlats med CIA, som pumpade in åtskilliga miljoner dollar i Italien för att förhindra att landets väljare röstade in en vänsterregering i stället för den genomkorrumperade kristdemokratiska högerregeringen. Skurken Sindona var en mästare på att plundra banker genom att köpa upp dem med andras pengar och sedan tömma deras tillgångar genom olagliga aktieplaceringar och olaglig valutautförsel med hjälp av kumpanen Marcinkus i Vatikanbanken. Han fick också god hjälp av en annan maffia- och P2-medlem, **Roberto Calvi**, som kontrollerade den delvis av Vatikanbanken ägda Banco Ambrosiano i Milano.

I september 1974 trädde den av Sindona kontrollerade Banca Privata i Milano i likvidation, sedan man upptäckt en brist i den på över 300 miljoner dollar. Men när en arresteringsorder utfärdades för Sindona den 4 oktober, hade han redan hunnit fly utomlands, varnad av Gelli, som hade tillmötesgående P2-medlemmar utplacerade i domstolar och poliskår. Den 8 oktober brakade den av Sindona köpta Franklin National Bank i New York samman, sedan en brist på mer än 2 miljarder dollar hade upptäckts, och denna den största bankkraschen i USA:s historia följdes av en rad liknande krascher i Europa.

Det var med brottsliga typer som Gelli, Sindona och Calvi som biskop Marcinkus och andra prelater hade haft ekonomiskt samröre. I själva verket var Vatikanen djupt inblandad i maffians brottsliga affärsverksamhet, men Johannes Paulus I (Albino Luciani) hade fått reda på ett och annat och tänkte göra något åt saken. Bl a avsåg han att avlägsna Marcinkus och ett par av hans kumpaner i Vatikanbanken från deras maktpositioner. Den nye, reformvänlige påven var på det hela taget emot kyrkans deltagande i den kapitalistiska jakt efter rikedomar, som biskop Marcinkus var en levande symbol för.

Det fanns även andra prelater, som hade anledning att räkna med en förlust av makt och inflytande, om Luciani fick tillfälle att genomföra sina planer, t ex kardinal **John Cody**, den arrogante och despotiske härskaren över 2,5 miljoner katoliker i Chicago, som med en årsinkomst på mer än 250 miljoner dollar påstods ha en egen liten prelatmaffia i Vatikanen! En annan var Vatikanens statssekreterare, kardinal **Jean Villot**, som hade figurerat på en lista över påstådda medlemmar av den högerextremistiska frimurarlogen P2. Denne konservative prelat, som så småningom fick klart för sig, att påven mot hans avrådan tänkte mjuka upp kyrkans fientliga inställning till födelsekontroll, tog uppenbarligen ganska illa vid sig, när han på kvällen den 28 september av Luciani underrättades om att han skulle ersättas av en reformvänlig kardinal.

Efter mötet med Villot gick Luciani till bords med sina prästerliga vänner Diego Lorenzi och John Magee, medan nunnorna Vincenza och Assunta serverade maten. Efter en lugn och behaglig kvällsmåltid drog han sig tillbaka till sitt arbetsrum, där han klockan 21.15 förde ett avspänt telefonsamtal med en kardinal i Milano. Sedan han sagt god natt till prästerna, stängde han dörren till sitt arbetsrum några minuter före kl. 21.30.

Klockan 4.30 den 29 september kom syster Vincenza med den sedvanliga koppen morgonkaffe till påvens arbetsrum och knackade på dörren till sovrummet. Då ingen svarade, avlägsnade hon sig, men kom efter en kvart tillbaka och öppnade dörren. I sovrummet såg hon Luciani sittande upprätt i sängen, med glasögonen på och några pappersark i handen. Huvudet var vänt åt höger, och det var ett drag av smärta över ansiktet. De tillkallade prästerna Lorenzi och Magee kunde bara konstatera, att Lucianis kropp var alldeles livlös!

Klockan fem på morgonen kunde också statssekreteraren Villot fastställa, att påven var död. Men Villots beteende var så underligt, att man allvarligt måste ifrågasätta, om han inte hade något med Lucianis död att göra! På ett litet bord bredvid sängen fanns den medicin, som Luciani brukade ta några droppar av mot lågt blodtryck. Den stoppade han nu i fickan, liksom de anteckningar över omplaceringar och utnämningar, som påven hade hållit i handen. Vidare försvann Lucianis glasögon och tofflor från sovrummet, och från arbetsrummet togs hans testamente bort. För de uppskakade medlemmarna av påvens hushåll lämnade Villot en helt fiktiv redogörelse för de omständigheter, som ledde till att man hittade Lucianis kropp. Han gav order om att nyheten inte fick läcka ut, och att påvens kropp med det snaraste skulle balsameras. Någon obduktion ville han inte veta av! Allt det här verkar givetvis mycket misstänkt. Om Albino Luciani föll offer för en mordkomplott - troligen genom att någon hällde digitalis i hans medicinflaska - då tyder Villots iver att undanröja bevismaterial och förhindra en obduktion på att han åtminstone varit delaktig i komplotten.

Det fanns givetvis också andra misstänkta. Klockan 6.45, när nyheten om påvens död började spridas i Vatikanstaden, mötte en sergeant i schweizergardet på gården nära Vatikanbanken dess chef Paul Marcinkus. Bara att denna skumma figur observerades nära påvens bostad tidigt just den morgonen, då döden satte stopp för det kyrkliga överhuvudets planer på att sätta en annan person i ledningen för Vatikanbanken, är självfallet mycket komprometterande. Men starka misstankar faller också på Licio Gelli, Michele Sindona och Roberto Calvi, de mest kriminella typerna i det ekonomiska samröret mellan P2, maffian och den katolska kyrkan. Deras brottsliga verksamhet riskerade att avslöjas genom Albino Lucianis agerande, och ingen av dem väjde för mord.

16

Högerextremisten Gelli hade bl a varit hjärnan bakom en av de värsta stölderna i Italiens finansiella historia, då de sammansvurna rånade den italienska staten på 2,5 miljoner dollar i skatteintäkter för dieselolja. Vinsten hade sedan via Vatikanbanken överförts till Sindonas schweiziska bank. Vid tiden för Lucianis plötsliga död var Gelli förmodligen den mäktigaste mannen i Italien och förblev så ännu några år. Även sedan han tvingats fly till Sydamerika 1981 hade han alltjämt ett betydande inflytande. Men i hemlandet var han misstänkt för bl a delaktighet i en rad uppseendeväckande bombdåd som det på järnvägsstationen i Bologna, då 84 människor miste livet. Genom sin närmaste medarbetare, juristen **Umberto Ortolani**, som av påven hade förlänats titeln "Kammarherre vid den Heliga Stolen" och aktivt medverkat till etablerandet av kyrkans samröre med maffian, hade Gelli goda kontakter med Vatikanen.

Michele Sindona, påvedömets ekonomiske rådgivare och liksom Gelli en mästare i utpressning, hade liksom denne fått betydligt större chanser att undgå rättvisan genom Albino Lucianis död. Men redan i mars 1979 började rättvisan hinna ikapp Sindona, då justitiedepartementet i USA ställde honom under åtal för 99 fall av bedrägeri, mened och förskingring av bankmedel, och i Italien hade den skicklige advokaten **Giorgio Ambrosoli** just avslutat sin utredning av Sindonas jättelika förskingring av bankmedel i Milano, varvid även Vatikanbankens medbrottslighet fastställdes. Strax före midnatt den 11 juli 1979 blev Ambrosoli genomborrad av minst 4 kulor från ett automatgevär utanför sin egen bostad! Roberto Calvi, Marcinkus kumpan och medbrottsling, var vid tiden för Lucianis död engagerad i en fortlöpande förskingring av medel i Banco Ambrosiano, där bristen kom att uppgå till 1,3 miljarder dollar. Ända till sin död i juni 1982, då hans kropp hittades hängande under en bro i London, hade han varit sysselsatt med att tillsammans med Vatikanen tvätta pengar åt både maffian och P2.

Mot bakgrund av David Yallops journalistiska forskningsresultat, som här redogjorts för i stora drag, kan det alltså konstateras, att det med stor sannolikhet inträffade precis vad Eduard Meiers rymdvänner hade förutsagt. Nämligen att den kommande påven Johannes Paulus I på kvällen den 28 september 1978 skulle falla offer för ett giftmord. Synd bara, att dessa avslöjanden ännu inte tilldragit sig någon större uppmärksamhet i massmedia och på det viset kommit till allmänhetens kännedom!

DEN FARLIGA JÄTTEKOMETEN

Astronomerna på Jorden vet inte allt om vårt solsystem och dess historia. Somliga saker har de nog fått om bakfoten, och åtskilligt har undgått deras uppmärksamhet. De vet till exempel inte att det finns en och annan främmande rymdbas på Månen och andra ogästvänliga himlakroppar. De vet inte att den heta och ogästvänliga planeten Venus för bara c:a 3.500 år sedan hamnade i sin nuvarande bana mellan Merkurius och Jorden, och de vet inte heller att den släpades dit av en farlig jättekomet, som med i genomsnitt 575,5 års mellanrum fullbordar sin omloppsbanan runt Solen och därvid ibland kommer alltför nära Jorden!

Den här fruktansvärda jättekometen, som av våra bättre orienterade utomjordiska besökare kallas **Förstöraren**, har under de senaste 10.000 åren fullbordat 17 omlopp, sedan den år 8104 före vår tideräkning bl a utlöste en ohygglig översvämningskatastrof på Jorden. Tre ytterligare katastrofer ställde den till med vid de fjärde, sjätte och tolfte fullbordade omloppen vid de respektive åren 5981, 4930 och 1477 fvt. Den senaste passagen i vår relativa närhet skedde år 1680. Om vi lägger detta tal till 8103,5 och dividerar summan med 17, blir resultatet 575,5, liksom när vi dividerar skillnaden mellan 4930 och 1477 med 6. Förstöraren har ibland kortare, ibland längre omloppstider, men förr eller senare tycks den alltid återgå till denna genomsnittliga omloppstid!

Den förstnämnda katastrofen påstås vara den i Bibeln beskrivna Syndafloden. Något dokument från Noas tid, som bevarar minnet av händelsen fram till den tid, då den första Moseboken skrevs, har dock inte påträffats, så påståendet kan inte bekräftas. Kanske den bibliska syndaflodsberättelsen därför snarare har anknytning till en av Förstöraren långt senare förorsakad översvämningskatastrof, t ex vid dess nionde återkomst. Enligt en helt annan källa, den mystiska **Akakorkrönikan** i Sydamerika, har en liknande katastrof inträffat vid ett årtal, som motsvarar år 3166 fvt, och den uppfattades som en straffdom från de himlafarande högre makterna:

"Gudarnas hjärtan var bedrövade över människornas ondska och de sade: 'Vi skall straffa människorna, vi skall utrota dem från Jorden. De har nämligen förkastat vårt arv.' Och gudarna sände en mäktig stjärna, och dess röda spår täckte hela himlen. Och de sände en eld, som lyste mer än tusen solar. I tretton månader föll regnen. Havets vatten steg. Floderna tog ett annat lopp. Den stora floden förvandlades till en väldig sjö, och människorna utrotades. I förskräckliga översvämnningar drunknade de."

Enligt uppgift från utomjordiskt håll ägnade man långt före år 8104 fvt förnyad uppmärksamhet åt Egyptens pyramider, som i verkligheten hade byggts mer än 65.000 år tidigare i ett för oss hemlighållet syfte. I Egypten regerade nämligen vid denna tid (c:a 8400 fvt) en kung som hette **Sahluk**. Hans son berättade för honom, att han i en dröm hade sett en stor planet störta ner mot Jorden, varvid otaliga människor dödades och de få överlevande inte visste, vart de skulle ta vägen för att undkomma det förskräckliga meteoritregnet och de efterföljande heta och stinkande flodvågorna. Kungen sammankallade då rikets alla stjärntydare och vetenskapsmän som efter mycken forskning kom fram till att en jättestor komet inom 300 år skulle falla ner mot Jorden, kasta den ur sin bana och välta den. Med anledning härav förordnade kungen, att de redan bestående pyramiderna skulle inrättas som tillflyktsorter och nödstationer åt människor i framtiden och förses med förnödenheter och hållbara livsmedel, ett arrangemang som upprätthölls även av följande regenter.

Förutsägelsen besannades så att säga i två omgångar. År 8239 fvt eller däromkring störtade en stor planetoid med våldsamt kraft ner just på det ställe i Atlanten, där år 9498 fvt en asteroid hade störtat ner på öriket **Atlantis**, i vedergällningssyfte ditstyrd av vetenskapsmännen från **Mu**. År 8104 fvt drog så Förstöraren förbi alltför nära Jorden och anställde en än större katastrof än de båda föregående, varvid väldiga översvämnningar förorsakades i Orienten och Jorden kastades ur sina bana, samtidigt som den vältes över ända. Dessförinnan hade Solen gått upp i väster och dygnet haft 40 timmar. Nu gick Solen upp i öster och dygnet blev kortare!

19

En ny polvältning tycks ha ägt rum vid någon av de följande komet-framkallade katastroferna, men dess ändring av Solens uppgång korri-gerades tydligen genom en ny polvältning vid passagen år 1477 fvt. Det var vid det tillfället som det märkliga hände, att jättekometen genom sin dragningskraft drev in Venus i sin nuvarande bana! Samtidigt utlöstes en fruktansvärd katastrof i östra Medelhavsområdet. Hela Jorden insveptes i den röda kometsvansen, och när Venus passerade vår planet på bara 600.000 kilometers avstånd, förorsakades väldiga jordbävningar och vulkanutbrott. I Medelhavet slets vulkanen Santorins lavaväggar sönder under vattnet, och en fruktansvärd explosion blev följden av det in-trängande vattnets möte den glödheta magman. En gigantisk flodvåg svepte över ön Kreta och fortsatte söderut mot Egypten. Allt levande i havet krossades, och vattnet färgades blodrött. I Egypten översvämmades vidsträckta områden, och epidemier ledde till massdöd bland befolkningen.

Det kan väl knappast råda något tvivel om att det var vid detta tillfälle, som israeliterna passade på att tåga ut ur Egypten. Landet hade ju enligt Bibeln drabbats av just de olyckor, som kunde förväntas vid en katastrof som denna: blodfärgat vatten, stenhagel (meteoritregn), paddor, mygg, flugor, gräshoppor, boskapsdöd, bulnader och epidemiska sjukdomar bland befolkningen. Hela den ekologiska balansen var tydligen rubbad. Situationen var som gjord för att utnyttjas av "**Herren**", den utomjordiske ledaren, som genom **Mose** lät framställa Egyptens plågor som en demonstration av sin egen makt och senare kunde imponera på utvandrarerna genom att landa med sitt strålskepp på den reaktiverade vulkanen Sinai!

SUNE HJORTH

MJ-12-GRUPPENS SKUMMA AGERANDE

Att makthavarnas mörkläggning av den utomjordiska närvaron i USA har lett till så kusliga konsekvenser som mord på människor, som velat avslöja det odemokratiska hemlighetsmakeriet, det avslöjades nyligen av den 82-årige före detta kommunikationsteknikern i den amerikanska rymdstyrelsen NASA, **Maurice Chatelain** (se artikeln "USA:s hemliga mördarregering" i nr 4/92 av UFO-KONTAKT!).

Chatelains uppgifter stöds i hög grad genom ett annat högtintressant avslöjande från en "samvetsavhoppad" före detta medlem av USA-marinens underrättelsetjänst ONI (Office of Naval Intelligence), **Milton W. Cooper**. I en kontraspionageoperation mot MJ-12 hade Coopers grupp år 1972 kommit över mycket komprometterande material, enligt vilket MJ-12-gruppen - i händelse av att informationen läckte ut till allmänheten - planerade en statskupp för att införa diktatoriskt styre! Planen gick ut på att man skulle göra ett officiellt uttalande om att en terroristgrupp hade tagit sig in i USA med atomvapen. Det skulle påstås, att terroristerna planerade att avfyras vapnet i en större stad. Krigsrätt skulle införas, och alla oliktankande skulle hopsamlas och placeras i koncentrationsläger. Press, radio och TV skulle ställas under kuppmakarnas kontroll, och alla som försökte göra motstånd skulle arresteras eller dödas!

Tro nu bara inte, att marinledningen med resultatet av denna framgångsrika spionageoperation på hand fullgjorde sin självklara demokratiska skyldighet och upplyste det amerikanska folket om den fara som hotade från dessa skrupelfritt agerande makthavares sida! Nej, allt man gjorde var att utnyttja informationerna till att tvinga MJ-12 att låta marinen få vara med om att dela frukterna av det teknologiska samarbete, som MJ-12 hade etablerat med en speciell grupp av utomjordingar, som ville få fria händer att bortföra människor och djur i studie- eller experimentsyfte och rätt att få utnyttja vissa baser på USA:s territorium i utbyte mot hjälp till USA att utveckla en "tefatsteknologi"!

Ett sådant här avtal betydde självfallet, att USA:s regering på det grövsta kränkte landets demokratiska författning, eftersom man hade ingått ett hemligt avtal med en främmande makt utan att rådgöra med folkets politiska representanter. Och det var inte vilket avtal som helst, utan ett som innebar, att regeringen blundade för grova övergrepp, som begicks mot amerikanska medborgare. Många försvann spårlöst, man tog prover av spermier, ägg och vävnader, utförde kirurgiska operationer och planterade i flera fall in ett litet runt föremål - cirka 60 tusendels millimeter stort - nära synnerven i hjärnan, och alla försök att avlägsna föremålet ledde till patientens död. Implantatet påstods ge främlingarna total kontroll över människan i fråga!

Även om regeringen genom sitt pakterande med den här gruppen av mindre trevliga utomjordingar hade gjort sig till deras medbrottslingar och dessutom kränkt landets författning, så var det nog ändå MJ-12, som var den stora boven i dramat. I sin fanatiska iver att dölja sanningen för de vanliga medborgarna skulle de ju inte ens rygga tillbaka för presidentmord. Av de dokument, som Milton Cooper hade fått se, framgick också, att en hel del militär- och regeringspersonal hade "eliminrats" (dvs mördats), när de försökte avslöja hemligheten! MJ-12 var alltså namnet på den CIA-ledda topphemliga grupp, som ytterst ansvarade för operation **Majority**, dvs kodnamnet på hela den verksamhet, som som var föranledd av den utomjordiska närvaron. Under MJ-12 sorterade **MAJI** (the Majority Agency for Joint Intelligence), dvs den för de 3 underrättelseorganisationerna CIA, Nationella Säkerhetsbyrån och Försvarets Underrättelsebyrå gemensamma byrån för insamling och bearbetning av all UFO-information. Denna mäktiga organisation kontrollerade i sin tur alla de topphemliga UFO-projekten, finansierade av CIA:s hemliga fonder och dess knarklangning.

Så finansierades exempelvis projektet **Grudge**, vars uppgift var att samla ihop all vetenskaplig, teknologisk, medicinsk och genom underrättelseverksamhet förvärvad information om UFO-observationer och kontakter med främmande livsformer. Projektet **Sigma** avsåg att komma i förbindelse med främlingarna, vilket ju också lyckades. Projektet **Plato** gick ut på att få till stånd ett formellt avtal med dem (bakom ryggen på Kongressen), vilket likaledes lyckades. Utomjordingarna skulle dela med sig av sin överlägsna teknologi, och i gengäld skulle USA-regeringen inte lägga sig i deras förehavanden. De skulle sålunda med regeringens goda minne få föra bort både människor och djur, varvid MJ-12 med jämna mellanrum skulle få en lista över de bortförda USA-medborgarna!

I projektet **Aquarius** skulle man sammanställa en historik över utomjordingarnas närvaro på Jorden i gångna tider, åtminstone under de senaste 25.000 åren. I projektet **Garnet** skulle man hopsamla och redogöra för all information och alla dokument i detta ämne. Projektet **Pluto** gick ut på en utvärdering av all UFO-information beträffande rymdteknologi. Projektet **Pounce** avsåg bärgning av alla nerskjutna eller störtade utomjordiska farkoster, projektet **Redlight** provflygningar av bärgade farkoster, utförda i Område 51 (Dreamland) i Nevadaöknen. Detta projekt underlättades betydligt, när den nämnda gruppen av utomjordingar gav USA-regeringen farkoster och hjälp att flyga dem. **Snowbird** var ett projekt använt som täckmantel för Redlight. Man byggde några tefatsliknande farkoster med konventionell framdrivning, som visades upp för pressen. Gjorda observationer av farkoster inom Redlight-projektet kunde då bortförklaras som gällande Snowbird-farkoster.

I de av Milton Cooper studerade dokumenten nämndes, förutom helt människolika utomjordingar, dels "de stornästa grå", som USA:s regering hade slutit avtal med och som hade kommit från Barnards stjärna i Orion, dels "de små grå", som i studiesyfte hade tagit ombord människor och som hade kommit från stjärnan Zeta Reticuli. Det framgick vidare av dokumenten, att det finns utomjordiska baser i Utahs, Colorados, New Mexicos och Nevadas indianreservat.

MJ-12-gruppens fräcka tilltag att bakom ryggen på USA:s medborgare och deras valda ombud etablera samarbete med en icke önskvärd kategori av utomjordingar blir givetvis inte mer ursäktligt, därför att man lyckades göra USA:s regering till sina medbrottslingar. När man dessutom får veta, att gruppen umgås med planer på att krossa medborgarnas frihet för att kunna upprätthålla hemlighetsmakeriet i fråga om UFO, då blir man verkligen oroad. Ett sådant hot mot demokratin måste nog bemötas innan det blir för sent!

SUNE HJORTH

MAKT, PENGAR OCH VÅLD

Från det av blodigt inbördeskrig drabbade forna Jugoslavien har flyktingar sökt sig i miljontal. Amnesty Internationals listor över de länder, som genom att tortera sina meningsmotståndare grovt bryter mot de mänskliga rättigheterna, blir ständigt längre. Det förefaller som om ondskan på vår planet skulle få oss i ett allt stadigare grepp. Vi skandinaver brukar avfärda hela problematiken genom att säga: "Så gör man åtminstone inte här." På så sätt slipper vi engagera oss i denna globala ondska, som blotta tanken på ger oss dåligt samvete. Har vi då inget att oro oss för här? Var det inte här som Olof Palme blev mördad på öppen gata? Var det inte här under fotbolls-VM, som något hundratal ungdomar gick bärsärkagång på Stockholms gator? Var det inte här som den så kallade lasermannen sköt för att döda oskyldiga invandrare, som sökt skydd hos oss från våld och död? Knäpper vi på TV:n för att få en stunds förströelse, så möts vi av program späckade med våld och ond, bråd död. När skall vi människor börja reflektera över vart vi är på väg?

I våras fick jag en ny vän. Du kanske tycker, att hon är litet udda och långt ifrån, men för mig är hon nära, och jag förstår henne bättre än de flesta andra. Hon heter Len av Loom och kommer från planeten Prio i stjärnbilden Cetus. Denna stjärnbild ligger i sydvästra hörnet av vår stjärnhimmel (vintertid), och den ingår således i vår galax (Vintergatan). Du kanske redan har hört talas om henne? Hos oss lystrar hon till smeknamnet Jenny. Hon har studerat Sverige under mer än 30 år, och hon har också gjort sig besväret att lära sig vårt språk. Hon och hennes utomjordiska vänner är mycket bekymrade över jordmänniskans utveckling. Universum kan nämligen visa upp många skrämmande exempel på civilisationer, som förintat sig själva med massförstörelsevapen.

För mycket länge sedan, för åtskilliga tiotusentals år sedan, hade vi i vårt solsystem ytterligare en planet. Den hette Malona och var bebodd med människor, som till utseendet var ganska lika oss jordmänniskor. Precis som här på Jorden hade två maktblock bildats. Mellan dessa rådde ofta krigstillstånd, och unga söner offrade sina liv för sina maktlystna ledare och för vad de trodde var rätt och sanning.

Till slut hände det som inte fick hända men som många länge hade fruktat: ett kärnvapenliknande krig bröt ut. De nya vapnen var grymma mot människor, som dog under gräsliga omständigheter. Och vad än värre var: en bit av planeten slets bort! På grund av denna och andra orsaker råkade planeten Malona i obalans och började snurra allt fortare. Vid denna tidpunkt befann sig Mars alldeles i närheten, i sin omloppsbana, och Jorden likaså. Mars och Malonas månar kolliderade, och Malona slungades ut i en vidare omloppsbana, där hon slutligen exploderade. Allt som idag återstår efter dessa väldiga detonationer är ett stort asteroidbälte, resterna efter den söndersprängda planeten!

Allt detta påverkade även Mars och Jordens omloppsbanan, och dessutom försköts jordaxeln. Vid tiden för Malonas förintelse vände Jorden nuvarande Östeuropa och Mellanöstern mot katastrofplatsen, varför de första nedfallande spillrorna hamnade i dessa områden. Jorden snurrade, och större brottstycken hamnade i norra USA, Kanada samt i Stilla havet runt Hawaii. Landförskjutningar inträdde och vissa landmassor försvann helt. Växt- och djurlivet dog ut på stora delar av Jorden. De utomjordiska hade vid denna tidpunkt en del baser på vår planet. Några av dessa förstördes av nedfallet, andra åter av ödesdigra misstag, som begicks. Jorden fick markanta årstidsväxlingar, vilket man inte hade haft tidigare. Disharmoni i omloppsbanan och andra faktorer gjorde oss starkt påverkade av Månens omlopp. Detta gav oss markanta förändringar, som till exempel ebb och flod. Det är min gissning, att istiderna började inträda efter denna händelse. Vår atmosfär förändrades, tyvärr något till det sämre. Vissa mineraler kom till. Jorden ställdes på ett hårt prov, men överlevde katastrofen. Detta var tyvärr inte förhållandet med Mars. I sin felaktiga bana skulle livet aldrig någonsin återvända dit - planeten dog ut.

Det jag nu kommer att förmedla kan låta otroligt så det förslår, men vår planet fick i samband med denna katastrof något som den inte hade haft dessförinnan: en sorts parallellvärld, som kom att överlappa Jorden och likt en gigantisk bläckfisk suga sig fast vid vår värld. Denna värld i en annan dimension befolkas av ondsinta andevarelser och kommer till en viss del från Malona. Dessa onda andevarelser livnär sig på negativa energier och bildar tillsammans ett kraftfält, som genom Jordens rotation påverkar hela vår planet utom möjligen polarområdena. Vi påverkas i olika grad av denna onda kraft vid skilda årstider.

Andevarelserna har inte förmåga att påverka och skada oss rent fysiskt, men indirekt kan de ändå uppnå detta syfte. De har förmåga att påverka en människa så att denna skadar sina medmänniskor. De finner lätt villiga offer bland oss ovetande jordmänniskor. De gör allt vad de kan för att skada kärlek, godhet och sanning. De är intelligenta varelser och mästare i satanisk list, spridande av lögn och underminerande av människors positiva krafter. När vi väcker löjets skimmer över sin medmänniska, snäser av någon, visar otålighet eller vrede eller sitter framför TV:n och gottar oss åt våld och död, då ger vi näring åt denna onda kraft. Hur skulle det vara, om vi började bekämpa vår lystnad efter våld, makt och pengar och började förändra oss själva och vår Jord till det bättre?

DAG WARGHUSEN

VÅRT PROGRAM

Sveriges UFO-förbund är en riksorganisation för lokala grupper och enskilda, som vill informera sig själva och andra om bevisen för att vida högre utvecklade civilisationer från andra världar besöker vår planet i sina elektromagnetiska rymdskepp, och för att våra jordiska makthavare sedan länge har hemlighållit detta för de egna medborgarna!

Informationen bygger dels på forskningsresultaten från en del bra ufologer (det finns sådana också!), dels på det oerhört intressanta men för de flesta obekanta informationsmaterial, som utomjordingarna själva förmedlat till några utvalda kontaktpersoner, och främst då till den märklige Eduard Meier från Schweiz, som kommit dem mer inpå livet än någon annan.

Våra vänner och släktingar från rymden vill uppenbarligen varna oss jordmänniskor för riskerna med vår oerhörda andliga och sociala underutveckling i kärnvapenåldern och har en hel del värdefulla synpunkter på hur vi borde leva vårt liv på den här planeten. För att undgå den katastrof, som våra makthavares självskhet, vinningslystnad och maktbegär driver oss hän emot, måste vi lära oss att hysa välvilja, förståelse och respekt för våra medmänniskor och deras demokratiska och mänskliga rättigheter och se upp med det hat och den fanatism och intolerans, som blivit följden av diverse falska kultreligiösa troskräpplor. Om vi bara kunde utvecklas andligen i sanning, vetande, visdom och kärlek, och vore inställda på att skapa ett fint och bra samhälle för alla medborgare, skulle vi så småningom kunna göra Jorden till vårt gemensamma paradiset.

SVERIGES UFO-FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO - KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon 060-11 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift för år 1993: 120 kr (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Du som finner tidskriften intressant och värdefull, värva om möjligt fler medlemmar/prenumeranter!

Ulrika Lindholm
Rusthållarvägen 139
121 60 JOHANNESHOV

B FÖRENINGSG-
BREV

